

DZIANET (6) *sb m*

dzianet (5), **dzienet** (1); *dzianet OrzQuin, BielSat* (2), *BielRozm* (2); *dzienet RejZwierz*.

a jasne, e pochylone; w dzienet e z tekstu nie oznaczającego é.

sg N dzianét (2). *pl A dzianéty* (3). *L dzianétoch* (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI(XVIII) – XVIII w.

Piękny rasowy koń do jazdy wierzchem, rumak (z włos. giannetto) (6) : Już się wrocił do domu przywiódł dwa Dziańety BielSat B3 [idem] BielRozm 12.

Zestawienie: »dzianet włoski« (2): Ali koń zwieśieł głowę choćia Dziańet Włofki/ Przetrwał go lichy Rufak álbo wálách Polfki. BielSat B3 [idem] BielRozm 12.

W przen (2) : Boguźowie [...] Ale nie Węgierfkiego/ to źrzobkowie łtádá/ Ktorem grzywá od Putry/ párfzywieie rádá. Stoią ci zá Dzyenety/ z obyczáyami łwemi/ Zeby mogli o zakład/ y w dwor pułzczać imi. RejZwierz 81v.

Szereg: »bedewija albo i dzianet« (1): niechay niewola w kámchach/ álbo y w złtogłowach [!] na Bedewiách/ álbo y ná Dziańétoch hárdźie ieździ OrzQuin Q4v.

SB